

Sygn. akt **XU 3699/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach, X Wydział

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Żabińska - Fras

Protokolant Judyta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014r. w Katowicach

sprawy **S. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.**

o wypłatę odsetek	
--------------------------	--

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia	24 września 2013r.	Nr	(...)

o d d a l a odwołanie

(-) SSO Elżbieta Żabińska - Fras

Przewodniczący

Sygn. akt X U 3699/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2013r. organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. wykonał prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 lipca 2013r., sygn. akt III AUa 1167/12, przyznając ubezpieczonej S. B. prawo do renty socjalnej od dnia 1 października 2010r. do dnia 30 kwietnia 2015r.

Od decyzji tej ubezpieczona, reprezentowana przez matkę H. G., wniosła odwołanie domagając się jej zmiany poprzez przyznanie jej odsetek ustawowych od dnia 1 października 2010r. tytułem zwłoki w wypłacie świadczenia. W uzasadnieniu podniosła, że od 2004r. ubezpieczona pobierała rentę socjalną, stan jej zdrowia nie uległ poprawie dlatego przesłanki do przyznania świadczenia występowały cały czas. Dopiero Sąd Apelacyjny w Katowicach

przyznał ubezpieczonej prawo do renty socjalnej, tymczasem organ rentowy dysponował materiałem dowodowym umożliwiającym wydanie decyzji o przyznaniu świadczenia rentowego od 1 października 2010r. .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania ubezpieczonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1 września 2004r. do 30 września 2010r. ubezpieczona była uprawniona do renty socjalnej.

W dniu 6 sierpnia 2010r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem do organu rentowego o ustalenie dalszego prawa do świadczenia.

Decyzją z dnia 12 listopada 2010r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej.

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013r., sygn. akt III AUa 1167/12 Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił zaskarżony wyrok Sadu Okręgowego w Katowicach z dnia 2 listopada 2011r. , sygn. akt XU 14/11 i przyznał odwołującej się prawo do renty socjalnej za okres od 1 października 2010r. do do dnia 30 kwietnia 2015r.

Data wpływu do organu rentowego w/w wyroku - 16 września 2013r.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy wykonał w/w prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, przyznając ubezpieczonej prawo do świadczenia rentowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym pełnomocnik ubezpieczonej na rozprawie przed Sądem w dniu 26 lutego 2014r. podtrzymała odwołanie i oświadczyła, że skoro organ rentowy wstrzymał ubezpieczonej rentę socjalną, to powinien zapłacić odsetki za okres kiedy renta nie była wypłacana. Podniosła, okazując Sądowi umowy kredytowe, że wzięła kredyt na leczenie córki (zęby, okulary) (k. 12 a.s.).

Sąd dokonał powyższych ustaleń w oparciu o akta ZUS oraz akt tut. Sadu o sygn. (...).

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2013.1442 j.t.) jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Stosownie do treści art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U z 2013 roku nr 1440), zwanej dalej ustawą emerytalną, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji (ust. 1 art. 118 ustawy emerytalnej). Jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym powyżej (ust. 2 art. 118 ustawy emerytalnej).

Jednocześnie w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej

okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego (ust. 1a art. 118 ustawy emerytalnej).

W tym miejscu zaznaczyć należy, że przepis art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej rozumiany w ten sposób, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy, jest zgodny z ustawą zasadniczą (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 września 2007r. , sygn. akt P 11/07).

W kwestii stosowania przepisu art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2010r., sygn. akt I UK 345/09 wskazał, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za odmowę przyznania świadczenia, jeżeli wszystkie niezbędne okoliczności faktyczne uzasadniające nabycie prawa zostały ustalone w postępowaniu przed tym organem, a odmowa przyznania świadczenia jest wynikiem błędu w wykładni lub/ i zastosowaniu prawa materialnego. W takim przypadku późniejsze wydanie prawomocnego wyroku sądu ubezpieczeń społecznych przyznającego świadczenie i wpływ tego wyroku do organu rentowego nie mają znaczenia dla biegu terminu do wydania decyzji, od upływu którego ubezpieczonemu przysługują odsetki (art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Przez wyjaśnienie "ostatniej niezbędnej okoliczności" trzeba rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do ustalenia samego istnienia prawa wnioskodawcy do świadczenia. Wyjaśnienie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji oznacza dokonanie czynności mającej na celu ustalenie stanu faktycznego, czyli przeprowadzenie dowodów i ich ocenę (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 stycznia 2012 r. sygn. akt III AUa 1549/11).

Wymaga podkreślenia, iż przepis art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma zastosowanie w sprawach o rentę socjalną (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2011 r., sygn. akt II UZP 5/11).

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż dowody, którymi dysponował organ rentowy nie dawały podstaw do przyznania ubezpieczonej świadczenia rentowego. Przy ustalaniu prawa odwołującej się do renty socjalnej, Sąd Okręgowy w Katowicach dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych. Sąd Apelacyjny w Katowicach przeprowadził z kolei uzupełniające postępowanie dowodowe w postaci pisemnej opinii biegłego z zakresu psychologii klinicznej. Dopiero tak uzupełniony materiał dowodowy umożliwił Sądowi Apelacyjnemu merytoryczną kontrolę zaskarżonego wyroku i decyzji organu rentowego odmawiającej ubezpieczonej prawo do renty socjalnej. Zaakcentowania wymaga zatem, iż datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji przez organ rentowy była data wpływu do organu rentowego prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach tj. 16 września 2013r. Należy zatem uznać, iż wydając zaskarżoną decyzję z dnia 24 września 2013r. organ rentowy zachował 30 dniowy termin wynikający z art. 118 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy nie jest obowiązany zatem do wypłaty ubezpieczonej odsetek od świadczenia rentowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd, z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Elżbieta Żabińska-Fras